

Dertil kommer en Del offentlige Politisager (særlig Sædelighedssager), i hvilke der vil blive krævet Assistance hos de nye Politifuldmægtige, hvorhos det maa erindres, at disses Medvirken vil blive paakaldt ogsaa i mange Sager, der behandles af Politiet uden at blive afsluttet med Dom. Saaledes anmeldtes der i 1917 i alt 18 158 Forbrydelser, hvoraf 16,086 Tyverier.

Ser man paa disse Tal, synes det indlysende, at 9 Fuldmægtige ikke kan magte Opgaven. Jeg vilde snarere tro, at man behøver det dobbelte Antal. Saa vidt skal jeg dog ikke gaa med mit Forslag, men jeg maa indtrængende tilraade, at man ikke forsøger at føre den nye Retsplejelov ud i Livet med et mindre Antal end 12 Politifuldmægtige.

Af disse 12 vil jeg anse det for naturligt, at Halvdelen blev lønnet som Politimestre af 1ste Klasse og Halvdelen som Politimestre af 2den Klasse. Man vilde derved skabe Avancementsmuligheder indenfor Kredsen af Fuldmægtige og derved lettere kunne sikre sig Tilgang af kvalificerede Personer.

Med Hensyn til Ledelsen af de paagældende Embedsmænds Arbejde mener jeg, at denne bør være hos den Politiinspektør, der forestaar Opdagelsespolitiet. Han er den, der har Ansvaret for Sagernes tilbørlige Oplysning, og den, der paa Forhaand har det bedste Kendskab til de enkelte Sager. Han vil dog naturligvis ikke kunne magte denne nye, meget betydningsfulde og omfattende Opgave, uden at der gives ham den fornødne overordnede Medhjælp; men herom mener jeg, at Indstilling bør afgives til Kommunalbestyrelsen og ikke til Staten.

Endelig mener jeg at maatte fremhæve, at der i Lighed med den af Politikommissionen for Københavns Opdagelsespolitiet foreslaede Ordning bør indføres en Bestemmelse i Loven om, at de Personer, der nu er ansatte i Politiets Tjeneste, og som senere maatte erholde Ansættelse som Politifuldmægtige, bør beholde deres Anciennetet saavel i Henseende til Løn som i Henseende til Pension.

I Henhold til de saaledes anførte Grunde tillader jeg mig herved at anmode det høje Ministerium om at ville foranledige, at Retsplejelovens § 108 og Lønningslovens § 7 bliver ændret, forinden Lovene føres ud i Livet.

Jeg tilføjer, at der angaaende Fordelingen af Sagerne mellem de forskellige Fuldmægtige er truffet tilfredsstillende Aftale med Justitiarius i Kriminal- og Politiretten, men at det neppe vil blive muligt at skaffe Fuldmægtigene Lokale i Raad- og Domhuset. Til denne Side af Sagen skal jeg komme tilbage senere, naar alle Muligheder er blevet undersøgt.

Th. Dybdal.

K. Larsen.

Til Justitsministeriet.

Rettelser.